

Halbuki Mevlana, Allah'a ve Hz. Peygamber (s.a.v.)'e bütün samimiyetiyle bağlıdır.

Mevlana bağlı olduğu İslamiyeti öteleyerek değil bilakis sağlam bir Müslüman olarak insanlığı kucaklayan bir takım mesajlar vermiştir. Bu mesajlar "**ayağının tozu**" olmakla iftihar ettiği Resulullah (s.a.v.)'e, **"ölünceye kadar bendesi"** olmaya ahdedtiği "Kur'an'a asla muhalefet etmemiştir.

Başka bir ifadeyle;

1. **Mevlana kendisini Hz. Peygamber'in ayağının tozu olarak** görüyor.

2. **Ölünceye kadar Kur'an'ın bendesi olduğunu** söylüyor.

Bilindiği gibi, İslam'ın iki temel kaynağı var: 1. Kur'an-ı Kerim ve 2. Hadis-i Şerif. Mevlana yukarıda da belirtildiği gibi bu iki hususa son derece bağlıdır.

Yanı sıra Mevlana yaşamı boyunca farklı din ve kültürlere saygılı davranmıştır. Farklı dinlere mensup din adamlarını ziyaret ederek onlarla beşeri münasebetlerini kesmemiştir. Örneğin, bir gün Mevlana çarşıda bir rahiple karşılaşmıştır. Rahip Mevlana'nın önünde saygıyla eğilmiştir. Bunun üzerine Mevlana ondan daha fazla eğilerek ona hürmet göstermiştir. Bunu gören müritleri bu adam Müslüman değil onun önünde eğilmeniz doğru mu oldu? diye sormuşlardır. Mevlana müritlerinin bu sualine: **Tevazu da ondan geri mi kalsaydım** diye cevap vermiştir.

Mevlana dini inançları, mezhep ve meşrep ayrılıklarını, etnik tartışmaları vs. gibi o dönemde revaçta olan hiçbir tartışmaya katılmamıştır. Kendisinden farklı düşünen, konuşan, giyinen ve görünen kimsenin aleyhinde konuşmamıştır. Kapısı herkese açık olmuştur. Aslında bu tutumla Mevlana inancından yana bir şüphe, korku ve endişesinin olmadığını göstermektedir. Müslüman olsun gayri Müslim olsun herkesin sorularına cevap verebileceğini ilan etmektedir

Bu yüzden **"Gel! Gel! Ne olursan ol yine gel, ister kafir, ister mecusî, ister puta tapan ol yine gel, Bizim dergahımız ümitsilik kapısı değildir. Yüz kere töövbeni bozmuş olsan da yine gel"** derken **"bir ayağı ile sımsıkı şeriatta duran, öbür ayağı ile yetmiş iki milleti dolaşan"** bir pergel olduğunu söylemiştir.

Nitekim Mevlana'nın cenazesine başta Hristiyan ve Yahudi olmak üzere birçok din adamı da katılmıştır.

Mevlana aslında ***aynı şeyleri düşündüğümüzü ancak ayrı dili kullandığımız için birbirimizi anlayamadığımızı*** ifade etmektedir. Mevlana'ya göre; farklı diller kullandığımız için ortak bir dil ve yol bulamadığımız için kavga ediyoruz. Birbirimizi anlamadığımız için kavga etmemizi Mesnevi'de şöyle bir hikaye ile anlatmaktadır:

Bir şehirde İranlı, Türk, Arap ve Rum dilenciler varmış. Bunlar dinlediklerimizi birleştirerek istediğimiz yiyecekleri alıp bir güzel eğlenelim demişler. Akşam üstü dilenmeyi bırakarak biriktirdikleri parayla hangi yiyeceği almak istediklerini konuşmaya başlamışlar.

İranlı dilenci engür istiyorum demiş,

Arap ineb istiyorum demiş,

Rum ise istafil istiyorum demiş,

Türk ise, üzüm istiyorum demiş.

Bunun üzerine bu dört dilenci taleplerinde ısrarlı olduklarını söyleyip kavgaya tutuşmuşlar.

Mevlana ve Evrensellik

Prof. Dr. İlhan Yıldız tarafından yazıldı.

Cumartesi, 18 Nisan 2020 01:40 - Son Güncelleme Salı, 15 Mart 2022 00:14

Gürültüyü duyan bir bilge kişi bunlara neden kavga ettiklerini sormuş. Bunlar da konuyu anlatmışlar. Bilge kişi bunları dinleyince başlamış gülmeye. Dilenciler bilge kişiye neden güldüğünü sorunca adam si aynı şeyi istiyorsunuz. Dördünüz de üzüm istiyorsunuz ancak birbirinizi anlamadığınızı için kavga ediyorsunuz demiş.

Not: Bu yazı makale, köşe yazısı vs. gibi akademik bir yazı değildir. Sadece ders notu olarak kullanılmaktadır